Midőn tegnap, az ünnepi áhítatosság közepette elhagyott ~~[illegible]~~ a zsinagóra hír, hogy Lévai Ede meghalt, akkor éppen a prófétának vigasztaló szavát olvastuk a templomban: כה אמר ה' אל תירא כי אתך אני אל תפן כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי (אל תירא) Légy erős és bátor, ne félj és ne rettegj, mert Urad Istened lesz te veled minden utadon. S elkísérve a próféta szavát, Reád irányult vándorló fiaiddal, gyászba borult örökre, ki szenvedéseid a fájdalom zokogta könnyeket ontva keresztje a Kaposó mellett, s szavát intézték most a vigasztaló szót: Légy erős, vándorló magadon, ne roskadozzon össze a fájdalom; légy bátor, ne félj a pusztól, aki elragadta bárányait fenntartóját s nivedre mérte a váratlan nehéz csapást Urad. Istened veled lesz minden utadon, az Ő mindenható szeretete nem fog megfeledkezni rólatok. Szomorkodva borítjuk őt távozni bölcsőnkből, fáj nékünk, hogy ily fiatalon kell sírba szállnia annak ki családi és polgári kötelességeit kitartó szeretettel tudta teljesíteni, ki lelkének egész vagyonával, szívének teljes melegével szeretett szülőin és szeretteiben, ki a rokoni szeretet szeretetével tudta egybekapcsolni a nagy családi láncz szemeit, ki minden emberszeretettel békés egyetértésben tudott élni, ki szivatlanban nem ismert egyéni törekvést, mint csak hogy kötelességeinek pontosan megfelelve szülőinek szeretőjének és édesanyjaki, – fáj nékünk, hogy ilyen embert kell vesztenünk, aki egyszer szívünk szavát míg nem jutott el az élet nagyságának végére, hogy máris örök nyugalomra térhessen, csak a szülő s a szeretett szeretői szomorja szülőjét a nagy feladatot, melyet míg volt erő az életben, – de a mi szomorkodásunkkal s a szülő szeretetével szemben e szomorú sorsról szóló szót szívünkre kérjük a mindenható szabadsága szavai előtt, meg kell nyugodnotok a szétválhatlanban, s az élet kötelezettsége szavával nivedre kell fordulnod a prófétának szavával: légy erős és bátor, ne félj és ne rettegj, mert Urad-Istened lesz te veled minden utadon. Ez a fölemelő szavak adott emelkedett nivedre fájdalmára, midőn utolsó búcsúit intünk a korán elhagyott felé. Vedd szeretett szülőinek, ki oly boldog volt veled s oly lesujtott szivel áll most Kaposód mellett; szeretett testvéreinek s aki a messze távolban nem is sejti, hogy most szemeink szegén, ki minden gondoskodás oda fordítottad, hogy szeretőidet szerét emberekké nevelhessed; szeretett rokonaidnak, kikhez szeretet szeretőjének nyomdokait, szeretett szülőinek, kik szeretettek és szeretik szegén, mindannyiunk szeretett szülőinek, kik szomorkodtak az utolsó órákat —

Nyíregyháza 1904. okt. 3.

Lévai Ede

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/174

שמות יא:ה